

102
зи пращаше в захарната фаб-
рика за...

— Дрънъ, дрънъ, дрънъ, ште-
лорите се закъкоти.

— Амо... шъй... няма, нма
се хас! О, да неке мекко, озо
ида!... шъй...

Архангеле, по-скоро да се
опитнее ученикът в единъ цу-
ванс, а нма да прекратнее.

Но штегорома Св. Изракъ ево-
изва, че коръ се похвнел
единъ слугаи шарлотина.
Мно, бре! Взе закалиме
невежо. Въгнъ по-скоро за
оформалинъ и азъ ида.

Поднесока ми кмидажа,
подписяхъ се, омихъ се въ
корбоар и шръзнахъ нма
Св. Петра.

Къзипати запросейте-
ра, но азъ продължихъ.

Власти.